

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Retsforbundet har den 31. Januar 1928, 19. November 1930 og 18. Januar 1933 i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Overgang fra Skat til Skyld, hvis Gennemførelse, i Forbindelse med et stabilt og redeligt Pengevæsen, vilde have afværget eller udløst Krisen.

Ved Behandlingen af Regeringens Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold den 31. Juli 1934 stillede vi tilsvarende Ændringsforslag, som blev stemt ned. Da dette skete uden nærmere Begrundelse og Tiden, som er forløbet, har bekræftet vor Opfattelse, fremsættes dette Ændringsforslag som selvstændigt Lovforslag med enkelte, væsentlig redaktionelle, Udvidelser.

I. Grundskylden.

Lovforslaget bygger (§ 1) paa det Grundskyldsprincip, som er anerkendt i dansk Lovgivning. Det foreslaas blot gennemført fuldt ud, saaledes at Ligeretten til Jord sikres og det offentlige gennem Grundskylden opnaar Midler til Dækning for dets Udgifter, saa Skatter og Afgifter kan afvikles.

Grundskylden sikrer Samfundet Betaling for den Forret, som Grundejerne opnaar, og som nu sælges til Privatkapitalen. Den private Ejendomsret til selve Jorden bevares, medens *Jordværdierne* inddrages af det Samfund, som har skabt og opretholder dem.

Fuld Grundskyld betyder dertil fri Adgang til Jord for Hjem og Virke uden anden Købesum end den, som begrundes af private Forbedringer. Vi foreslaar, at denne frie Adgang begrænses af dansk Statsborgerret.

Det første Aar (§ 2) ansættes Grundskylden til 4½ pCt. af den ansatte Grundværdi, ud over det, der er inddraget som Grundskyld og som offentlig Byrde fradraget ved Vurderingen.

Der er i 1935—36 paalignet 66 Mill. Kr. Grundskyld til Kommunerne og 7 Mill. Kr. til Staten. Disse 73 Mill. Kr. og 1/22 af de 4 695 Mill. Kr., som Jorden er sat til i kommunal skyldpligtig Grundværdi, 213 Mill. Kr., giver tilsammen 286 Mill. Kr. i Grundskyld.

For de følgende Aar (§ 3) ansættes hvert Aar selve det *aarlige* Beløb, som skal svares i Grundskyld. Betalt Grundskyld skal ikke fraregnes ved denne Vurdering. Ved Vurderingen tages intet Hensyn til, om

Jorden hører til en større eller mindre Ejendom. Forskellige Arealer sættes hvert for sig. Driftsomlægnings- og Udstykningsmuligheder skal medregnes. Skove sættes med Jorden til Skovdrift. Fradrag gives for private Forbedringer, og det fastsættes, at ingen Ejendom eller Del af Ejendom maa sættes højere, end at den, med Tillæg for Forbedringer, omkostningsfrit kan afhændes. Nærmere Regler, som bl. a. skal sikre offentlig Kontrol med Vurderingen, fastsættes af Finansministeren efter Indstilling fra Over-Skyldraadet.

Der aabnes (§ 4) Mulighed for Nedsættelse i Grundskyld af offentligt tilgængelige eller fredede Arealer, saaledes at Fredning eller Offentlighed derved kan opnaas eller bevares.

Grundskyldsbeløbet fordeles (§ 5) med Halvdelen til Staten og Halvdelen til Kommunerne, herunder en Del til Amtet.

Grundskylden hæfter og opkræves (§ 6) efter hidtidige Regler.

II. Udligningen.

Det fastsættes (§ 7), at der ydes Grundejerne en Godtgørelse for den af dem overtagne Jordværdi, dog højst efter Ansættelsen pr. 1. April 1936.

Der ydes 4 pCt. af denne Værdi om Aaret gennem 25 Aar, hvilket kapitaliseret ved 4½ pCt. Rente og Renten Rente svarer til ca. 60 pCt. Den foreslaaede Afvikling af Ejendomsskyld (§§ 15 og 16) giver i Gennemsnit en Lettelse for fast Ejendom paa ca. 10 pCt. af Grundværdien, og Rentelettelsen (§ 9) giver for de gældbundne andre 30 pCt.

En Del af Godtgørelsen og Rentelettelsen kan kræves anvendt som Afdrag paa Gælden. Herved er den eneste egentlige Indvending fra Finansministerens Side over for Ændringsforslaget af 31. Juli 1934 imødekommet.

Midler til Godtgørelsen tilvejebringes (§ 8) ved en Afgift paa Bygningsværdierne paa 2 pCt. om Aaret gennem 25 Aar, svarende til en Formueafgift paa 30 pCt. For den gældbundne Del refunderes denne Afgift gennem Rentelettelsen.

Da Jordværdien i privat Besiddelse er ca. 4 500 Mill. Kr., hvoraf dog ca. 500 Mill. Kr. er Stigning i nuværende Ejers Tid, vil Godtgørelsen blive ca. 160 Mill. Kr. om Aaret.